

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületé-
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Rébuszok.

Pécs, 1898. április 20.

A város eddigi rendes kiadásainak fedezésére pótdadó emelés vált szükségessé, a mit eddig mindig lehetetlennek mondtak a torony alatt, de csak azért, hogy folytathassák a könnyelmű gazdálkodásnak azt a rendszerét, a mely a törzstőkét eltüntette s az adóságok egész tömegét zudította a város nyakába, mindezt azzal a hamis okoskodással, hogy a költségszaporulatok fedezhetők lesznek az egyenes adók emelése nélkül is.

Pedig tényleg úgy állott a dolog, hogy kiadásaink már eddig sem voltak fedezhetők az eddigi pótdadó mellett; a fedezet csak a papiroson volt kimutatva, tényleg azonban nem folyt be. Ezért aztán a város számadásait sohasem lehetett lezárni az év végével, hanem a következő év első három-négy hónapjának bevételeit még mindig az elmúlt év számlájára könyvelték el s e mellett a város szállítóinak számlái mégis évről-évre fizetetlenek maradtak s ezenfölül egyszerűen tultettük magunkat azon a kötelezettségünkön, hogy az elköltött törzstőkét vissza is térítsük.

Ha a tanács s különösen mindenható feje tiszta bort töltött volna a pohárba, ha előterjesztette volna, hogy a fedezetül előirányzott bevételek nem folynak, a mint

nem is folyhatnak be teljes összegükben s hogy a kiadási tételek nemcsak egész terjedelmükben érvényesülnek, de végösszegükben mindig meg is növekednek, tehát a pénzügyi egyensúly ily módon fenn nem tartható: akkor a törvényhatósági bizottság minden esetre gondoskodott volna, gondoskodni legalább is tartozott volna róla, hogy a tényleges bevételek s a tényleges kiadások közti helyes egyensúlyt helyreállítsa.

De ez megzavarta volna „városunk regenerátorának“ cirkulusait, mert hisz azt jól tudta, hogy ez az egyensúly másként nem biztosítható állandóan, mint annak a helyes gazdálkodási elvnek a szigorú keresztülvitelével, hogy addig nyújtózkodjunk, a meddig a takaró ér. Ő azonban szinte kéjelgett a város hitelének kimerítésében, az adósságra való építkezésekben, a nagy lelkű áldozatok kieszközlésében, mikor a legszükségesebb kiadásainkat sem tudtuk fedezni a magunkéból.

Most már kibujt a szeg a zsákból s mindenki tisztán látja, hogy ezt a gazdálkodást így tovább folytatni nem lehet. Vagy a fényűző nagy háztartást kell anyagi erőnkhez mérten korlátoznunk, vagy a végsőig megfeszíteni minden erőnket, hogy a sajátunkból kikerüljenek annak óriási költségei.

Hogy e két módozat közül melyik

felel meg inkább a helyes gazdálkodás elveinek, azt kitalálni nagy finánc-zseni nélkül is könnyű. Csak körül kell tekintnünk a mindennapi életben s megfigyelnünk, hová jut az olyan család, mely jövedelmén túl költekezik s költséges életmódjáról lemondani nem tud, hanem kétes értékű spekulációkkal, terhes hitelműveletekkel tarja magát felszínen a míg lehet; míg a másik, a ki mikor észreveszi, hogy költekezése már a tőkéjét támadja meg, leszállítja igényeit, visszavonul a drága passzióktól s erős elhatározással csak jövedelméből él, de megmenekül a szegyénteljes bukás elől.

A mi városunk intéző körei azonban sokkal inkább beleélték magukat a nagyvárosi hóbortba, sokkal intenzívebben trombitáltak a füleikbe a modern haladás igényeit, a város jelentősége által ránk diktált „noblesse oblige“-t, hogysem a megkezdett útról visszatérni s az anyagi viszonyaink által megszabott határok között szegényesen, de biztosan mozogni képesek lennének, minden áron folytatni akarják tehát a „rangszerű“ háztartást, ha meg is szakadnak bele a teherviselő polgárok vállai.

Node azért még most sem akarják beismerni, hogy az eddigi költekezés folytatása az adózók végkimerülésére fog vezetni, mert még mindig lehetségesnek vitatják a város jövedelmeinek oly módon

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Esküvő után.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Borongós volt az idő reggel; azt hitte már mindenki, hogy az idő rontja el majd — amennyiben erre képes lett volna — az oly fényesnek ígérkező ünnepélyt. A nyoszolyóleánykák attól féltek, ha eső lesz és csukott hintóban kell az esketésre menniök, nem látja senki új ruhájukat; az anyáknak meg az okozott gondot, hogy valami locs-pocs időben mindjárt tönkre teszik a lányok a vadonatúj drága ruhát. Csak a menyasszony volt nyugodt és mosolyogva mondogatta mindnyájuknak:

— Meglássátok, délután — ha tovább nem is — de amíg az esketés tart, nem lesz eső; sőt azt is el merem mondani, hogy a nap is sütni fog, mert én imádkoztam és az én imámat meg is szokta hallgatni a jó Isten.

És délután csakugyan, mint egy varázslásra, széjjeloszlottak a felhők és helyet adtak a napnak, hogy ez sugaraival glóriaként aranyozza be az új párt. És épen úgy, mint a felhők, oszlottak el az aggodalmak is és mindenfelé öröm váltotta azt fel.

A bájos nyoszolyóleánykák tapsoltak örömmükben és alig bírták türelmetlenségüket elpalástolni. Midőn végre elérkezett az idő és elfogulva, dobogó szívvel ültek a diszes fogatokra a vőfélyek mellé.

A szép menyasszony, aki példát szolgáltatott nyugodt, biztos viseletével igen sok síró menyasszonynak, bebizonyította, hogy nem tettetett, kényszermet ez, hanem az ő ábrándos szívének leghőbb óhaja. És ő elérte célját. Eljött érte az, akiért rajongott és aki viszont ő érte és ő mellette akar élni; akinek minden fáradalom játéknak tűnik fel, mert ő érette teszi.

Aki ezt a párt látta, azonnal tisztában volt vele, hogy csak a legőszintébb szerelem, menten minden mellékérdéktől, fűzi össze őket. A boldogság sugárzott arcukról és minden tekintetük elárulta azt.

Amint a kocsisor megindult a városháza felé, szazakra menő nézőcsoport tódult utána és kísérte mindvégig.

Már az anyakönyvvezetői hivatalban több százra menő hallgatóság volt jelen, akiket legjobban meglepett a menyasszony biztos, jól megérthető »igen« szava.

Majd a templomba érve, alig volt képes a nagy tömeg elhelyezkedni. Minden zúgot megtöltött a sok kíváncsi nép és nem győzték eléggé bámulni a rendkívüli módon összeálló szép párt.

Az egész hivatalos ceremónia nem tartott soká és a kocsik rövid időre ismét visszabogtak a menyasszony szüleinek vendégszerető házához, a hol este lukullusi vacsora fejezte be az igazán szép ünnepélyt.

Mi sem természetesebb, mint hogy vacsora alatt egymással versenyezve mondták el a szebbnél szebb felköszöntöket. Mindenki

beszélt és mindenki talált valami mondani valót, valami újat. Csak én reám nem került a sor. Pedig én is el akartam mondani egypár szót; hiszen én lettem volna tán a leghivatottabb erre. De átengedtem a vendégeknek, akik ki is tettek magukért. Valamennyi magyar gyerek volt; a magyar pedig nem állhatja meg szó nélkül, ha ilyen helyen van.

Emeltek ott poharat az ideális szép párra; majd egyenkint éltették őket. Aztán kölcsönösen egymást éltették, de azért az én tósztomat még sem mondotta el egyik sem.

Lett volna pedig az én tósztom — most már talán el sem bírom úgy mondani, mint akkor tudtam volna — körülbelül a következő:

»Tisztelt hölgyeim és uraim!

Mindenekelőtt ki kell jelentenem, hogy én nem vagyok szószaporító, azért valamennyi itt ma elmondandó tósztjaimat egy kalap alá gyűrom. Mert egy szószaporító elmondaná, hogy a házigazda, aki máskor is igen szives vendéglátó, ma az ő kedves lánya esküvőjén sem hagyhatja a dolgot szárazon.

Egy másik szószaporító meg a leggondosabb és legjobb anyák egyikére mondana óra hosszat ékes tósztot. Elmondaná, hogy bár mosolyra áll a szája, mégis köny csillog a szemében; valami édes-keserű, vagy keserű-édes érzés (már ez attól függ, hogy melyik oldalról kezdi meg) futja át egész valóját. Örül, mert örülnie kell, de nem bánkodik, mert bánkonia nem szabad. És mily szeretettel legelteti a szeméit a szép ifju páron.

Akadna aztán még egy pár tucat szó.

való szaporítását, hogy az a szegénységet ne sujtja s azért ennek a fából való vas-
karikának a megfabrikálásán török a fejü-
ket, a helyett, hogy a szükségletek meg-
szorításán gondolkoznának.

Ilyen irányban ad fel rébuszokat „egy városi bizottsági tag“ a Pécsi Napló
mai vezércikkében, a melyeknek megfejté-
sére valóban kíváncsiak vagyunk. Azt
mondja a cikkező bizottsági tag, hogy a
város eddigi kiadásainak fedezetéből, amely-
nek kedvéért a pótdót máris 7 százalékkal
meg kellett emelnünk, legközelebb ismét
el fogunk veszteni 38.780 frtot, mert tör-
vény erejénél fogva meg fog szünni a város
joga, hogy a sör, bor, szesz, cukor fo-
gyasztása után városi illetéket szedjen,
ezt az elmaradó jövedelmet tehát bármi
úton és módon máshonnét kell előte-
remteni.

De nemcsak ezt, hanem a tisztviselők
fizetésének emelésével előálló 38.000
frtnyi költségdöbbletet is, mert a város a
tisztviselőktől tevékenységet, szorgalmat
nem követelhet, ha azok anyagi gondokkal
küzdnek. Ime a megcsontosodott rend-
szer: a város súlyos adósságok, a polgá-
rok már a végső fokozott adóteher alatt
nyögnek, ez tehát a legalkalmasabb pillan-
at a tisztviselők fizetéseket 38.000 frttal meg-
emelni. Küzdenek ám anyagi gondokkal
azok az adózók is, akiknek újabb meg-
terhelésével akarják a tisztviselőket ilyen
gondoktól mentesíteni.

Node hát a cikkező bizottsági tagnak
ilyen nem is jut az eszébe, mert ő olyan
új jövedelmi forrást keres, a mely nem a
szegénységet sujtja, hanem azok nyújtják,
a kik ezt elbirják, vagy olyanok, akik ed-
dig a terhekhez épen nem, vagy nem a
kellő arányban járultak hozzá, értve ez
utóbbiak alatt az állami tisztviselőket, meg
a katonákat.

Hát ez olyan rébusz, a melyet ha az
azt feladó cikkíró ur elfogadható módon

szaporító, akik a fiatal párra mondanának
különböző variációkban tósztokat; de ezt már
nem mondom el, mert ezt már ők elmondották.

Hát a nyoszolyólánykákra hogyan mon-
danának, illetve csak gondolnának az ifjabb
nemzedék szószaporítói költői lendületű tósz-
tokat; de elmondani fennhangon nem mernék.
Ugy tennének, mint a gyermekek, midőn a
fikuszt csak a zsebben mutatják.

Az meg főképp szószaporító lehetne, aki
a főtisztelendő ur megszokott ékesszólásával
elmondott szónoklata után szót emelne. Ez
még a legszószaporítóbb ember előtt is a leg-
nagyobb szószaporítás lenne.

Legjobban bizonyítja, hogy nem vagyok
szószaporító, mert majd ellejelem az anya-
könyvvezetőt is a kalap alá gyűrni. Pedig ő a
nem hivatalos órákat is hivatalosokká változ-
tatta át, tehát ő hivatalból hivatalos tósztom
kalapja alá.

De most végre mégis szószaporító let-
tem, elmondom tehát, hogy az Uristen mind-
nyájukat sokáig éltesse!!!

Ez lett volna az én tósztom, melyet ha
nem is mondtam el, itt örökítettem meg. Csak
az a kár, hogy az irás után nem hörpinhet-
tem ki egy hajtókára egy félliterre való szil-
vást, mint ahogy az az elmondás után bizton
megtörtént volna.

A tósztozás után, — mert remélem,
hogy ez az én tósztom volt az utolsó — kez-
detét vette a tánc. Farkas Sándor bandája,
mintha a föld alól került volna elő, egyszerre

megfejt, nevét bizonyára meg fogja öröki-
teni a város annaleseiben s ha rögtön szob-
rot nem emelnek neki, ezt csak annak
köszönheti, mért rejtette a véka alá talál-
mányát a mult közgyűlésen, a mikor potom
17.000 frt hiány fedezhetése miatt bizony
csak az eddigi adózókat kellett újabb adó-
emeléssel sujtani.

Eddig úgy tudtuk, hogy a városi ter-
hek viselését az állami tisztviselőkre s a
katonaságra csak városi fogyasztási illeté-
kek révén lehet kiterjeszteni, de hisz maga
a cikkező is azt állítja, hogy még az ed-
dig engedélyezett fogyasztási illetékeket is
megszünteti majd a törvényhozás; hol van
tehát a varázsvessző, a mely az állami
tisztviselőknél s a katonaságnál megrekedt
jövedelemforrást a város számára meg fogja
nyitni?

Csak nem gondolja komolyan a cik-
kező, hogy a kik nem tartoznak vele, ön-
ként, „készséggel és kötelességérzetből meg
fogják hozni az áldozatot arra, hogy a vá-
rosnak esős jövedelme pótoltsék és hogy
a tisztviselők fizetése rendeztessék“; a mi-
hez pedig nem is valami potomság, hanem
a cikkező szerint is 76.780 frt szükséges,
tehát az áldozatkészségnek nem is szabad
holmi alamiznaszerű csekélységben nyil-
vánulnia.

Ennek a nagyszerű rébusznak a meg-
fejtésére, azt hisszük, nemcsak mi vagyunk
kíváncsiak, de lázas érdeklődéssel néznek
elője a városi tanácssteremből is.

H i r e k.

Pécs, 1898. április 20.

Megboszorkányozott orgona- hangoló.

A város egyik templomában lehangolód-
tak az orgonák és újra kifogástalan karba
helyezésükkel foglalkozott egy azzal foglalkozó
egyén. Az üres templomban felhangzottak

csak rágyújtott egy pattogós nótára; a fiatal-
ság pedig csakhamar táncra perdült.

Én nézőközönség voltam, mint mindig a
táncban. Megfigyeltem valamennyit. Tudom,
mert láttam, hogy valamennyi sokat táncolt
és mégsem tudnám elmondani, hogy ki tán-
colt legtöbbet.

De épen a táncról jut eszembe, hogy
te, kedves Zsella, mint egyik bájos nyoszolyo-
leányka, szintén részt vettél a táncban, holott
még tánciskolába sem jártál.

Elmondom tehát a látottak után szak-
értői véleményemet: Olyan szépen, annyi sik-
kel jártad a grazianát és a pas de quattret,
hogy Herzenberger bácsinak nem sok vesződ-
sége lesz veled.

Épen emiatt fogsz te már a táncisko-
lában is igen jól mulatni. A haladók itt min-
dig legszivesebben táncolnak a már táncolni
tudó leánykával és te bizonyosan ezek közé
fogsz sorakozni.

És mindezen öröm mellett mint árny
csak az az egy bánat volt, hogy a te ezüst-
fürtű öreganyád gyengélkedése miatt nem le-
hetett szintén jelen.

Már pittymallott, midőn a vendégek osz-
ladozni kezdtek. A fiatal pár is nyugalomra
tért, hogy legalább pár órát pihenessen, mert
a nyolc órai vonattal utra keltek, a nászutra.
Elmentek a szerelem hazájába, Itáliába. Oda
valók ők most az ő nagy szerelmükkel.

Legyen utazástok kellemes és ha haza-
tértek, itt bizonyára ölelő tárt karokra fog-
tok találni!

Mettőr.

a szakértő ujjak által kicsalt futamok, — a
mester igazított egy-egy hangon s mikor az
a megismételt skálánál teljes tisztaságában
terjed tova, új hangokat üt meg s ekként halad
a munka gyorsan, minden fennakadás nélkül.

Persze a munkában elmerült ember nem
veszi észre, hogy ezalatt a templomba mások
is jönnek, egy énekművész és egy festő, a kik
nagy figyelemmel szemlélik az ott elhelyezett
képeket, hogy miért, annak is tudnók okát
adni, de hát az nem tartozik a tárgyhoz.

Elég az hozzá, hogy az ujonnan érke-
zettek egy cseppet sem tartották különös élvezet-
nek az orgonahangolás hosszas processusát
végigvárni és átmentek a templom egyik mel-
lékrészébe, hogy ne zavarja őket annyira a
skálázás.

De alig kezdik el ott nézegetni a képe-
ket, közvetlen közelből hangzanak újra a han-
golással járó, monoton hangok s már-már
boszusan akarnak tovább menni, midőn az
énekművész karonragadja a festőt és behuzva
egészen az orgona alá, úgy, hogy kutatva se
fedezhessék fel őket felülről, a mint a skálázó
az utolsó hangot szokás szerint hosszasan
kítartja, az orgonahanghoz hasonló orrhangon
egy fél hanggal magasabb hangot ereszt meg,
épen oly hosszán, egyenletesen.

A hangoló füle észreveszi a dissonantiát,
belevág még egyszer a skálába és kítartja
hosszan: Dé—é—é . . .

Alulról pedig ismét hangzik Di—i—i—is

Próbálja kétszer-háromszor, majd az F-
dur-ba kezd és a mint hallgatja figyelmesen:
E—e—e—ef . . . beleszól ismét a sértő fél-
hang: Fi—i—i—is . . .

Hiába minden kísérletezés, hiába veszi
a legmélyebben és a legmagasabban fekvő
futamokat sorra, a hang mindenütt tiszta, csak
az utolsónál okvetetlenkedik bele az a félhang,
melynek eredetét nem képes megmagyarázni
az elkeseredett hangoló, úgy, hogy már-már
boszorkányok babonájának tulajdonítaná a dol-
got, ha nem épen a templom volna annak
színhelye; de az énekes is megelégette egye-
lőre a tréfát és észrevétlenül távozott a tem-
plomból társával együtt.

Ezután persze könnyen folyt tovább a
hangoló munkája, ki már a hallucinációnak
tudta be az egészet, midőn egy félóra mulva
újából megjelentek az előbbi vendégek s egy-
szerre csak ismét beleszólnak a végső han-
gokba a hosszú, bántó félhangok.

A tévedésbe ejtett ember újra kezdi a
skálázást, hol mélyen, hol magasan, hol lassan,
majd örületes gyorsasággal, mindhiába! Az a
sértő félhang mindig fülébe cseng.

És a míg a hangoló még akkor is hal-
lani véli az immár másodszer jelentkező dis-
sonanciát, mikor a vele tréfát űzők már újból
odahagyják a templomot, megfeszített iparko-
dással veri újra és újra a skálákat, melyeknek
kihallatszó hanghullámai összeolvadnak a vele
tréfát űzőknek a szabadban ki-kitörő neveté-
sével.

Tsi.

Napirend 1898. április 21-én.

Naptár: csütörtök, április 21. — Róm. kath.:
Anzelm. — Prot.: Anzelm. — Görög-kel.: (ápril 9.)
Euozsik. — Zsidó: Nisan 29. — Nap két 4 óra 45
perckor; nyugszik 6 óra 40 perckor. — Hold két 4 óra
28 perckor reggel; nyugszik 7 óra 45 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 13 Celsius fok meleg,
légnymás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő,
helyenkint csapadék várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán
d. e. 11 órakor.

— (**A honvédelmi miniszter**
képviselői Pécsett.) Gromon Dezső, va-
lóságos belső titkos tanácsos, honvédelmi mi-
niszteri államtitkár, ma reggel Pécsre érke-
zett, hogy a hadapródiskolát megsemméltse.
Ugyancsak ily célból a tegnap esti gyorsvo-
nattal Lahner Győző tábornok jött Pécsre,
kinnek tiszteletére tegnap este a Vadember-

ben a pécsi helyőrségi tisztikar lakomát rendezett. Az államtitkár a „Hajó”-szállodába szállt s holnap utazik el Pécsről.

— (**Házasságok.**) Ma délelőtt léptek házasságra a pécsi anyakönyvi hivatalban *Veszelszky* Ferenc, borkereskedő és *Gondos* Anna özv. *Veszelszky* Józsefné. Tanúk voltak *Maranits* Rajmár és *Radics* Lőrinc. — Két másik érdekes házasság is volt ma délelőtt az anyakönyvi hivatalban. *Ács* Péter, herendi szücsmester két fia, *Ács* János, szökédi molnár és *Ács* Péter, herendi szücssegéd léptek házasságra *Viznekker* Emiliával, illetve *Viznekker* Juliával. A két menyasszony *Viznekker* Péter, regenyei kádármester leánya s így a vőlegények is, a menyasszonyok is testvérek.

— (**Névmagyarosítások.**) Kiskoru *Kürschner* Lázár, Imre, Árpád, Zoltán és Vilmos, siklói illetőségű, ugyanottani lakosok Szücsre, *Sattler* Jenő, nagybajomi illetőségű, nagykanizsai lakos, Surányira változtatták nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

— (**Új anyakönyvvezetők.**) A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében a böhönyi anyakönyvi kerületbe Veress József jegyzői irnokot, a csákányiba Mesics Gábor jegyzői irnokot, az endrédibe Bakonyi Endre jegyzői irnokot, végre a miháldiba Renner Ármín jegyzőségét, a születések és halálesetek anyakönyvezésére szorítókozó hatáskörrel, anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki. — Egyben Fejes Kálmán szent-lászlói anyakönyvvezető helyettes, kinek hatásköre eddig a születések és halálesetek anyakönyvezésére szorítókozó, a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel szintén megbízta.

— (**Előléptetések a posta- és távirtdánál.**) A kereskedelmi miniszter *Forgon* Lajos, posta- és távirtdasegédtitkárt, a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába, — *Chinorány* Géza, posta- és távirtdafelügyelőt, a VII. fizetési osztály 3-ik fokozatába, — *Kaffka* József, posta és távirtdafelügyelőt, a pécsi posta- és távirtdahivatal főnökét, a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába és *Siska* Károly, posta- és távirtdafőtisztet a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába léptette elő. Továbbá *Topolits* György, posta- és távirtda segédtitkárra, a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába, — *Hoffmann* Sándor, posta- és távirtdafelügyelő, a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába, *Szabó* Árpád és *Tihanyi* Sándor, posta- és távirtda főtisztet a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába lettek előléptetve.

— (**Pályázat.**) A pécsi kir. itélőtáblánál ismét több joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be *Blaskovits* István, kir. táblai elnökhöz.

— (**A Baranyaiak Köre**) Budapesten serényen munkálkodik a kör megalapítása érdekében. Egymásután háromszor ülésezett a tiztagu bizottság, mely az alapszabályok elkészítésével volt megbízva. Ezek elkészítése azért szükséges, mert addig a kör érdemleges ülést nem tarthat. Legutóbb a bpest-terézvárosi kör helyiségében volt az alapszabály-megvitató ülés, melyen *Török* Emil dr. elnökölt, míg tegnap este a New-York különtermében id. dr. *Glass* Izor elnöklete alatt be is fejezték az előkészületeket. A tegnapi ülésen jelen voltak az előkészítő bizottság tagjai mind: *Körösi* Henrik, *Fleischer* Gyula dr., *Stern* Ármín,

Vida Lajos dr., *Geiringer* Mór, *Lenkei* Zsigmond, *Zsabokorszky* Ferenc, *Steinberger* József és *Kepes* Ferenc. Május hó első napjaiban lesz az alakuló nagygyűlés. Eddigre a kandidáló-bizottság összeállítja azoknak névsorát, kiket a tiszteletbeli tagságra ajánl és a megválasztandó tisztikar névsorát. Határozatba ment továbbá, hogy az eddig jelentkezett rendes tagokon kívül a baranyai lapok is felkéressenek, lapjaikban Pécs város és a megye lakóit belépésre serkenteni s hogy ez a jelentkezés minél tömegesebb legyen, lapjaikban a náluk jelentkezett belépők neveit nyilvánosan közöljék. A megyéből azonban csak alapító és pártoló tagok jelentkezhetnek.

— (**Tüzek.**) Versenden a napokban *Kovacsovics* Mátó háza — eddig még ismeretlen okból — kigyuladt és teteje a tűz martalékvá lett. A kár 150 forintot tesz ki. — Sósvertikén is tűz volt a napokban. *Vida* János, ottani lakosnak, öt kocszi szalmából álló szalmakazla égett le. A tűz keletkezésének okát itt sem tudta a vizsgálat kipuhatolni. A kár ez utóbbi tüzesetnél 15 forintot tesz ki.

— (**Ismét betörések.**) Ugy látszik, valami szervezett betörőbanda garázdálkodik éjjelenként a városban. A banda tagjai falusiak lehetnek, a kik először csak a szőlőhegyekben kíséreltek meg betöréseket s mikor ott siker követte manipulációjukat, akkor belebb is merészkedtek a városba. A mint már jeleztük is, még e héten egy éjjel sem mult el, hogy betörés ne történt volna. Legujabban az éjszaka történt két betörés; az egyik a Zelms-féle majorban, a másik a Pajnádi pusztán. A *Zelms* majorjában a cselédek hallották is a betörők zaját, de mivel azok négyen-öten voltak, a cselédek nem mertek kimenni az udvarra, honnan egy sertést el is hajtott a betörő banda. Ugy látszik, aprójószágok és sertések után törrik magukat a betörők, mert a Pajnádi-pusztán meg egy csomó aprójószágot loptak el. Itt a zöldséges szerb kertészek szintén észrevették őket; lőttek is rájuk, de nem találtak el egyet sem. *Trizler* Aladár ügyeletes rendőrbiztos, csendőri segítséggel, folytatja a nyomozást a garázda betörő banda feltalálása végett. Ma délután különben a Höffler-gyár telepen is olyan körülmény merült fel, mely arra enged következtetni, hogy a betörők a gyártelepet szintén megakarták látogatni. — Ugyanis a gyártelep kutyái ma délután mérgezési tünetek közt megdöglöttek. Nem lehetetlen, hogy a betörők adtak mérget az ebeknek, hogy elpusztítsák őket és a gyártelepen is zavartalanul manipulálhassanak az éjjel. Az ebeket kivitték a gyepmesteri telepre s ott felfogják boncolni őket, hogy megállapítsák, minő méreg okozta az elvesztüket?

— (**Gyilkossági kísérlet.**) Komlón gyilkossági kísérletet követett el *Labitz* János régi haragosa, *Szájevic* Ferenc ellen. Mikor összetalálkozott vele az utcán, kést rántott rá és meg akarta ölni. S meg is teszi, ha két arrajáró ember, *Glass* József és *Ramájzli* Ferenc, nem sietnek a megtámadott ember segítségére és ki nem mentik az orvtámadó kezei közül. A támadó erre eldobta a kést és elfutott a helyszínről. Mikor a csendőrség kérdőre vonta a gyilkossági kísérletért, kereken tagadta azt a tanúk állítása dacára. Most a sásdi járásbiróság folytatja ellene a vizsgálatot.

— (**Kinyomozott tolvajok.**) *Petrovics* György, bolmányi lakos udvaráról, még a tavaly ősszel különféle gazdasági eszközöket loptak el. A vakmerő tolvajok, kik fényes nappal emelték el az udvarból a tárgyakat, akkor megmenekültek az elfogatástól, de most mégis kinyomozták őket *Moskovics* Tóbiás, bolmányi és *Ignác* Mihály, torjáncai munkások személyében, kiknél a lopott tárgyakat meg is találták. A kinyomozott tolvajokat feljelentették a dárdai járásbiróságnak.

— (**A kölcsönvetőmag.**) A földmivelésügyi miniszter a baranyamegyei kisgazdák részére a folyó évben kölcsönadott vetőmag árát a következőleg állapította meg: 171 és fél métermázsza árpa zsákkal együtt métermázsánként 7 frt 51 kr, 103 métermázsza és 75 kiló zab métermázsánként zsák nélkül 6 frt 60 kr. A vetőmagért járó, összesen 1685 frt 42 kr. összegért tudvalevőleg a megye jótállást vállalt és most a miniszteriumból megérkezett az utasítás is, miszerint ezen jótállásra vonatkozólag kiállított kötelezvényt a törvényhatóság szolgáltatassa be és gondoskodjék, hogy a kölcsönzött vetőmagért járó összeg kamat nélkül, folyó évi december végéig a miniszteriumnak visszatéríttessék, illetve a pécsi kir. adóhivatalba befizettessék.

— (**Megkerült a gyémánt gyűrű.**) Megirtuk tegnap, hogy *Cseszner* Károly, Nepomuk-utcai lakostól ellopott gyémántgyűrű ellopásával *Valenta* Jenő, 17 éves háziszolgát gyanusítja a rendőrség. A letartóztatott házi-szolga tegnap még mit sem akart tudni a lopásról, de *Selényi* Antal rendőrbiztos kereszt-kérdései alatt ma délelőtt megtörve ismerte be, hogy a gyűrűt ő lopta el a lakásból és az udvaron lévő farakás közé rejtette. Egy rendőr kíséretében el is küldték a jelzett helyre, honnan az ellopott gyűrűt előadta. A tolvaj gyereket átadták a királyi ügyészségnek.

— (**Tüzrevalót loptak.**) *Weisz* Fülöp, kisköszegi lakos udvaráról, egyik közelebb mult éjszaka egy csomó hasábos tűzifa eltűnt. A káros feljelentésére a nyomozás megindulván, most kiderült, hogy a lopást *Horvát* András és *Lőrics* Bertalan, kisköszegi napszámosok követték el, így akarván ingyen tűzrevalóra szert tenni. Azonban a lopott fát még csak nem is használhatták fel részben sem, mert azt teljesen megtalálták náluk és elkobozták tőlük. Az ingyen tűzrevaló szerzésért a dárdai járásbiróság számol le velük.

— (**Tolvajlások Kis-Kozáron.**) A napokban ugyancsak felhasználta az éjsötétjét Kis-Kozáron valami jómadár és *Pec* József, *Hergert* Ferenc, *Kiss* János odavaló lakosoktól egy egész halom ruhaneműt és más könnyen elemelhető tárgyat ellopott. Reggel egymást érték a panaszok az előljáróságnál, mely a csendőrség tudomására hozta a dolgot s az a nyomozást megejtven, a lopott tárgyakat meg is találta egy, a falu határában fekvő szalmakazalba rejtve. Ebből azután világossá lett, hogy mind a három helyen ugyanaz a tolvaj garázdálkodott s a gyanu egy harminc év körüli, szőke bajuszu, kissé himlőhelyes arcú, fekete ruhát viselő vándorlóira irányul, ki a tett elkövetésének idején a községben volt, azután pedig nyoma veszett. Most kutatják az illetőt és ha rátalálva, tényleg a tettest fedezik fel benne, megemlegeti a kis-

kozári vendégszereplését, melyből különben a meglopott gazdáknak nincsen kárak, mivel a megtalált tárgyakat a csendőrök visszaadták nekik.

— **(A szegedi huszárok távlovaglása.)** Szombaton szegedi huszárok lesznek vendégei a pécsi helyőrségi tisztikarnak. A szegedi honvédhuszárezred és az első lovastandártól kivezényelt lovastanfolyam tisztjei ugyanis ma indultak el Szegedről távlovaglásra, melynek végcélja Pécs, a hová szombaton fognak megérkezni. A távlovaglás célja egy újonnan feltalált úszó tömlő kipróbálása, mely célból a szegedi huszárok, kikhez az aradiak is csatlakoznak, átusztatják a Tiszát és a Dunát is. A bravuros távlovaglás után bizonyára kellemesen fognak pihenni Pécsen szombaton és vasárnap s hétfőn indulnak vissza Szegedre.

— **(Kiss György Pécsen.)** Kiss György, szobrász, hirneves földink, ma Pécsre érkezett, hogy a Szentháromság-szobor helyreállítására ügyében véleményt adjon. E tárgyban holnap (csütörtökön) délelőtt 10 órára a polgármester a bizottsági tagokat a közgyűlési terembe értekezletre hívta össze.

— **(Mégkövezett ember.)** Villányon Bielics Tódor, ottani lakost, nagy veszedelemben csalta egy haragos, Krisz Ferenc. Krisz a község alatt rálesett az oda általa kiinvitált Bielicsre és rejték helyéről valóságos közáport röpített feléje. Egy kő aztán úgy fejen talála Bielics Tódort, hogy menten elborította a vér és alig tudott támadója elől menekülni. A megkövezett ember most otthon fekszik súlyos sebesülten, míg ellenfele a dárdai járásbíróstól várja megérdemelt büntetését.

— **(A „Népszava“-t ismét elkobozták.)** Egy nap se muljék el — gondolja a belügyminiszter — hogy a szocialistáknak ne legyen valami kellemetlenségük. Ezért most a „Népszava“ legújabb számának rendelte el az elkobozását. A rendeletet a pécsi rendőrkapitányság is megkapta.

— **(A honvédhadapródiskola felszerelése.)** A székesfehérvári V. kerületi honvédparancsnokság most irta ki az árlejtést a pécsi honvédhadapródiskola főtisztai és melléképületeinek felszerelésére vonatkozólag. A felszerelésben, illetve berendezésben asztalos, ács, kárpitós és bognár-munkák foglaltatnak. A zárt ajánlati tárgyalás folyó hó 25-én (hétfőn) lesz Pécsen a 19-ik honvédgyalogezred kezelőbizottsági irodahelyiségében. A berendezéseknek folyó évi augusztus 15-én teljesen késznek kell lenniök.

— **(Szemle a csendőrség felett.)** Zgorsky László, alezredes, csendőrkerületi parancsnok, a napokban szemlét tartott a siklósi ideiglenes csendőrségi szakasz és csendőrőrs felett.

— **(Mégmérgezett csirkék.)** Furesa boszura ragadtatta magát Nagyarsányon Koleszár Judit, ottani lakosnő. Haragot táplált a szomszédjai, Herendi Juliánna és Klein Henrik ellen s addig gondolkodott a boszuállítás felett, míg végre kitalálta a módját, hogy miként okozzon kárt a gyűlölt szomszédoknak. Kovász közé gyufafejeket kevert s az így megmérgezett eledelt odadobta szomszédjai aprójszágai elé. Ilykép aztán Herendi Juliánának 8 drb és Klein Henriknek 16 darab tyukját sikerült egész váratlanul a másvilágra expedálnia. A

károsok mindjárt ellene tápláltak gyanút, hogy ő mérgezte meg az aprójszágait, melyeknek gyomrában a mérges eledel meg is találtatott s feljelentették a tyukok Jáger Mariját a csendőrségnek. A gyanuba vett asszony tagadja ugyan a tett elkövetését, de mert tanuk vannak ellene, most a siklósi járásbírósa folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(A dezentor.)** Kalányos Imre, tésefai születésű válogvető cigány, 1865-ben születvén, már régen eleget kellett volna tennie a hadkötelezettségének. Azonban más emberfia se igen örül a katonáskodásnak, hát még Fáraó kóborláshoz szokott ivadéka! Így hát Kalányos Imre sem jelentkezett soha a vizitáló bizottság előtt, bár ha többször hívták is. Most dezentornak jelentették ki és mert jelenlegi tartózkodási helyét nem ismerik, a siklósi főszolgabíró elrendelte a körözését. Ha megtalálják, mégis csak katonának kell lennie, feltéve, hogy rámondják a »tauglich«-ot.

— **(Képes Rendőri Közlöny.)** A mi rideg sablont, a mi száraz hivatalos írást termelnek széles e szép országban a rablógylkosok körözésétől, a könyöradománygyűjtési engedélyekig, mind ott rakják le nyomtatásban a szürke Rendőri Közlöny akkurátus hasábjain. Most azonban némi mosolygó derű szállt a sűrű sorok közé; a haladás szelölje elsuhant a miniszteri bureaubába is, a hol a rendőrség hivatalos lapját komoly urak nyélbe sütögetik. A zord Közlöny új köntösbe öltözködött; derűsen mosolygó urak arcképe pompázik a hasábok között. Eddig valamely menekülő alak köröztetése annyiból állt, hogy kiserkesztették róla: haja barna, fogai épek most azonban könnyű szerrel való kézrekerítése okáért leközik a tulajdon érdemes portaitját valamennyi urnak és hölgynek; már mint a ki okot adott, hogy a hatóságok érdeklődjenek iránta. Az illusztrált hivatalos lap élén Várkonyi Istvánnak, a »Földmívelő« körözött szerkesztőjének képmása diszeleg. Várkonyi jól táplált, kopasz, körszakállas, sunyi tekintetű ur s divatos, elegáns kabát feszül rajta. Egyébként konstatáljuk, ez ujtás rendőrkörökben örömet okozott.

— **(A kit ártatlanul meghurcolnak.)** Tudvalevő dolog, hogy a legutóbbi megyei közgyűlésen felolvasott alispáni jelentés befejező részében, több megyei tisztviselő ellen folyamatban volt fegyelmi eljárás befejezéséről és egész sereg folyamatban levő fegyelmi eljárásról tétetett említés. Ezek alapján aztán több helybeli lap is szelöztette, hogy a vármegyénél kik állanak ez idő szerint fegyelmi alatt; a nagy közönség, a ki a dolog mibenléte felől tájékozva nincs, persze rögtön hajlandó ítéletet hozni az illető személyek felett, anélkül, hogy az ilyen fegyelmi eljárás befejezését bevárná s így megtörténik, hogy az illető, a ki könnyelmű hírlapi tudósítás folytán a nagyközönség ítélőszéke elé kerül, mindvégig gyanus egyén marad, mert az ellene indított fegyelmi eljárás kimenetelével ki sem törődik s az gyakran a nyilvánosság elé sem kerül. Hasonló sors érheti Nikkel Kálmán megyei közíró kiadót is, a ki ellen a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat az alispáni jelentés szerint, szintén el van rendelve; már pedig Nikkel kiadót azért, a miért — tudunkkal — ellene a megtorló eljárás megindított, baj nem

érheti; ellene ugyanis az eljárás azért tétetett folyamatba, mert az irodájába beosztott egyik dijnok, a ki naponta iskolai elfoglaltsága miatt, csak 1 és 1/2 órát dolgozik, az általa neki kiosztott ügydarabot idejekorán el nem végezte, noha ezen ügydarab letisztázása alig vesz igénybe 2 másodpercet. Világos ebből, hogy a kiadót ezen ügyben mulasztás nem terheli, ennél fogva őt a fegyelmi választmány elmarasztalni nem fogja tudni, — annál kevésbé, mert ő a hivatalos könyvek tanúsága szerint ezen ügydarabot letisztázása után nyomban rendeltetési helyére juttatta. Nem is a kiadó ellen, de az illető mulasztó leíró ellen lett volna helye a megtorló eljárás megindításának; a mivel aztán annak is eleje vétetett volna, hogy ártatlanul őt meg nem hurcolták volna! A hibás fél bűnhődjék! Ennyit, a tárgyilagosságnak szempontjából tájékozásul olvasóinkkal addig is, míg ezen ügy végbefejezését és ennek folytán a most előadott álláspontunk hivatalosan is megerősítést nyer, közölni kötelességünknek véltük. Nikkel Kálmán 30 év óta szolgálja a vármegyét s az irodában 34.848 ügydarab fordult meg a múlt évben is, a mit a vezetése alatt levő 6 személyből álló irodának kellett elvégeznie. E tárgyban különben Nikkel az alispánhoz is adott be kérvényt, melyben az ügy megvizsgálását kéri.

— **(Az öngyilkos Balpárt.)** Nagy Kanizsán borzasztó módon vetett véget az életének Benedek (Balpárt) János 72 éves negyvennyolcas honvéd. Elment a feleségével a templomba s mikor onnan visszatért, házában egy félreeső helyen borotvával felvágta a hasát. Tettét valószínűleg elmezavarban követte el. Erős ellenzéki kortes volt, a városban általánosan »Balpárt János bácsi« néven hívták s ha valaki az utcán azt kiáltotta, hogy »éljen a jobbpárt«, utána iramodott és addig üzte, míg ő maga össze nem roskadt a fáradtságtól. Holttestét ma temették el.

— **(Szomjas fütő.)** A főispáni pincéknek rendszerint csábító tartalmuk van, melyből azonban — már t. i. a tartalom javából — ép oly rendszerint csak notabilitások szoktak részesülni a főispáni lakomákon. Ebben a rendszeres gyakorlatban semmi vigasztalót se talált a kaposvári főispáni kályhák fütője, ki unalmas hivatalának szabad óráiban el-elgondolkodott, hogy vajon nem volna-e méltányos, hogy míg ő lelkiismeretes buzgósággal fütögeti a főispáni kályhákat, a főispáni pince nemes tartalma locsolgatná az ő torkának szokásos szárazságát. Addig ábrándozgatott a jóféle butelliákról, míg ábrádjai elragadták s egy óvatlan pillanatban le is ereszkedett a pincébe, honnan a fölös számban levő borokból eltulajdonított néhány üveggel. Rájöttek a bor dézsmálására s a szomjas fütőt elfogták. Nyilván száraz pincében való tartós ábrándozásra és hivatalvesztésre fogják ítélni.

— **(Korcsmárosok figyelmébe.)** Sok helyen divik, hogy a szombati alkonyatkor, mikor kifizetik a munkások hetibéréit, ez a fizetés a korcsmában történik. Például, ha olyan a helyiség s olyanok a körülmények, hogy kényszerítve vannak a korcsmába menni. Hogy aztán ebből mi minden származik, az eléggé világos. A munkásnépnek még az a része is, a mely a józanabbak közül való, mindjárt ott marad, a duhajabb plane el sem

távozik, míg egy garast érez a zsebében. Ezt a visszas dolgot megszüntetni van hivatva a belügyminiszter a pénzügyminiszterrel, kimondva közrendészeti, valamint közérkölcse-ségi okból, hogy kihágást követ el és 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel sújtatik azon italmérő, aki türi, hogy üzleti, valamint bárminemű helyisége, beleértve udvara is, a munkások bérének kifizetési helyéül igénybe vétessék. A kihágást elkövető azonkívül elveszti italmé-rési jogát is.

— (**A kubai asszonyok**). Az egész világ szeme a nyugotindiai események felé fordul s azért bizonyára nem lesz érdektelen, ha röviden ismertetjük a Kis- és Nagy-Antillákon lakó asszonyok életmódját és szokásait. Különbséget kell tenni elsősorban a fekete, a fehér és kreol arcború asszonyok között, ha nem tekintjük a különféle keverék fajtákat. feketék vannak a legnagyobb számmal, de az angol és francia gyarmatokon rendszeren csak alárendelt állásban. Ezt ők maguk is érzik s mint valami magasabb lényre, úgy néznek föl a fehér emberre. Leghőbb vágyuk Európába jutni és a fiatal néger leány a legnagyobb szerencsének tartja, ha egy fehér ember szerelemét megnyerte, még akkor is, ha ez a szerelem olyan mulandó, mint a boldogított fekete szépség és ifjúsága. Kuba szigetén a gazdag asszonyok semmittevással töltik el a napot, míg a szegények a cukornád földeken és a szivargyárakban találnak alkalmazást és szorgalmukkal tűnnek ki. A francia asszonyok leányaikat Párisba küldik, a hol valami ko-

lostorban vagy intézetben nevelkednek. Ha a fiatal hölgyek visszatérnek Kubára, férjhez mennek s életüket a hintaszékben henyéve töltik el, de e mellett féltékenyen ügyelnek férjeikre. A kreol nők, a kik a spanyoloktól származnak, úgy élnek, mint Spanyolországban. Sohasem mehetnek ki egyedül az utcára. Kacérkodni, cigarettázni, édességeken nyalakodni: ebből áll az életük. Gazdagon földiszítve, gyémántokkal, drágakövekkel ékesítve, mennek a spanyolok ősi látványosságát, a bika- viadalokat megnézni. Nagy mértékben tudatlanok és lusták az Antilláknak gyakran nagyon szép, de gyorsan hervadó asszonyai és valószínűleg épen semmi tudomásuk sincs a kubai eseményekről, a melyek egész Európát nagy izgatottságban tartják. Nem is akarnak ők mások lenni, mint virágok, a a melyek férfi életet szépítik.

— (**Vasut a levegőben**). A millenniumi kiállítás alatt egy vállalkozó bécsi német Budapesten a levegőben drótkötélen járó vasutat akart építeni a városliget fái fölött. A fővárosi tanács akkor elutasította a kalandos tervet, s a bécsi vállalkozó két év múltán most engedélyt kért veszedelmes vasutjára. A drótkötelet a városligeti tó fölött a korszolyacsarnok és a vajdahunyadi vár között akarja kifeszíteni s a bevételből minden utas után két krajcárt szánt a városnak. Az engedelmet három évre kéri, bár hihetetlen, hogy addig kibírja, lévén Budapesten kevés olyan vakmerő ember, a ki, hogy hamarabb érjen a történelmi csarnok elé, inkább egy kis

iszapfürdőt vesz a tó vizében a hattyuk között, a melyek bizonyára megbotránkozással fogadnák a regényes fekvésű vár tövében a nyaktörő vasut illuziót rontó állomási házikóját.

Legszebb, legizlésebb arany és ezüst zsebórák, láncok; arany és ezüst jegygyűrűk, óriási ékszer-raktár gyűrűkben, karperecekben és függőkben csak Thurn Emil vizsgázott chronometer műórásnál Pécsset Király-utca 1. szám, Bazar épület.

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karlancok és jegygyűrűk, uri, női gyűrűk, brilláns, opál, korall és granát nyaklüzérek, francia szalon, iroda és ébresztő órák, előnyösen díszes kiállításban csakis

Schönewald Imrénél

Pécsset

szerezhetőek be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christoffe féle ezüst étszerek és disztárgyak gyári árák mellett.

Törvénykezés.

§ **Feleséggyilkossági kísérlet.** *Schneider* Jakab laskafalui földműves korhely, henye életmódot folytatott. Nemcsak azzal keserítette el feleségét, hogy minden jövedelmet itálra költött, hanem részeg állapotban sokszor még bántalmazta is az asszonyt, úgy hogy az a mult évben már ott is hagyta férjét és gyermekeit és csak hosszas rábeszélés után tért hozzájuk

gyermek viszonszereti — akkor Iván, talán meg fogsz nekem bocsájtani, mert bűnöm megváltásával felfogom áldozni álmaimat. Én leszek az első, ki néki mindent meg fogok magyarázni és bármily nagy legyen is fájdalom atyja gyászos kimúltán, a szenvedélynek erejét — mely egykor lezárta az én ajkaimat — megfogja érteni, mert a szenvedély elfogja vele felejtetni, hogy Komanoff Iván fia . . . Közben azonban tegyük el gondosan ezt a táviratot és térjünk a bálterembe.

Vorovits végigsimitá kezével homlokát, aztán betette a levelet egy tárcába. Mialatt a börtárcát kabátja belső zsebébe dugta, nem vette észre, hogy egy álarcos ember jelenik meg és közeledik a szobában. A vastag szőnyegek felfogták a lépések zaját.

Melléje érve, levette az ember az álarcát, hirtelen revolvért rántott elő és lött. Ugyanekkor azt mondta:

— Vorovits Mihály, ez a nihilistákért van, kiket Szibériába küldtél!

Még két lövés hangzott, melyek a nagy orosz rendőrfőnököt leterítették, aztán nyugodtan feltette ismét álarcát, elrejté fegyverét az ember és eltűnt.

Vorovits Mihály nem halt meg mindjárt. Kezével dühösen kapott megsebzett homlokához. A vér, mely patakként folyt, már tócsába gyűlt a szőnyegen. Minden erejével azon igyekezett, hogy felálljon és segítségért kiáltson. — De keze nem ért a csengőig, a bál zaja elnyelte hangját és senki sem jött segítségére. Ekkor megpróbálta kezein és térdein csuszni a legközelebbi ajtóhoz. A csurgó vér még jobban ömlött sebeiből, nehezen ment, de mégis elérte az ajtót s már-már merevedő karjával rája ütött néhányat.

Pierre Ivanovits nem tudja, milyen szerepet játszott ez a nő atyja pörében, egyedül nekem vallott meg mindent, de csak akkor, mikor már a szerencsétlenség megtörtént. Nem lehet már segíteni a dolgon, ha csak az asszonyt, akit szerettem, fel nem áldozom és őt is Szibériába küldöm. Ahhoz nem volt bátorságom. Szerelem és barátság közül az utóbbit áldoztam fel. Több mint egy éve Szibériában volt már Iván, mikor Nathalia árulását beismerte. Hogy nyomott engem ez a titok, mennyi álmatlan éjszakát okozott! Az öt év alatt, míg Iván Szibériában élt, ezerszer jött a gondolatom, napfényre hozni az igazságot. De nem volt erőm elszakítani magam ettől az asszonytól, ki oly szükséges volt nekem, mint a levegő, melyet belélegzem.

Hova nem vezet bennünket a szenvedély! Bizonyára, hányan vannak azok között odalenn, akik talán csak álmukban voltak pártütők, de a nagy elvnek, az abszolút monarchiának hozott áldozatoknál nem igen lehet válogatós az ember. Ha hajthatlan rendőrfőnök voltam és vagyok, lelkiismeretem nem terhel. Mindig csak uralkodóm biztossága, Oroszország nagysága volt szemem előtt s így egyik áldozat sem igen zavarta meg álmaimat. Iván ellenben, hányszor ereszkedett le ágyam szélére, hányszor mondta álmatlan éjszakáim csendjében:

— Mihály, mit teszel te Iván bajtársaddal?

Komanoff pusztá nevére veritek gyöngyözik homlokomon — de mindhiába, az a visszaemlékezés a talányt nem fejt meg. Komanoff Pierre semmit sem tudhat ez elmúlt dolgokról, melyeket csak én ismerek és az, ki az árulást elkövette. Az azonban nem fog eldicsekedni vele . . .

vissza két havi távollét után. Schneider azonban nem mutatott semmi javulást, sőt folyó évi február tizenhetedikén folytonos vizsálykodás után el is kergette feleségét, a ki azután nem is volt hajlandó többet hozzá visszatérni.

Hiába hívatta azután Schneider feleségét újból vissza, két ízben is érte küldvén Ferenc nevű nyolc éves fiát, az asszony vonakodott és éppen akkor, midőn a fiu érte ment, egy Wilhelm Henrik nevű, ugyanottani lakoshoz ment el, a mit a fiu atyjának tudtára is adott.

Schneider erre elhatározta, hogy nejét agyonlővi; elment először fegyver nélkül Wilhelm házához és az ablakon betekintve, látta, hogy feleségén kívül még hat asszony van a szobában, azonban neje egészen külön ül, úgy hogy az ablakon keresztül reá lőhet anélkül, hogy a többiek megsebesítésétől tarthatna.

Hazament puskájáért, mely nyulsöréttel volt megtöltve és azzal a Wilhelm házához tért vissza s az ablakon keresztül neje mellére célozott és lőtt éppen abban a pillanatban, a mikor a házigazda a szobába lépett.

Még a lövés után be is tekintett az ablakon, hogy meglássa, vajjon talált-e az, s csak mikor erről meggyőződött, futott haza, úgy, hogy a tettes keresésére kisiető Wilhelm már nem látta; azonban később önként jelentkezett a községi bírónál, beismerve, hogy ő volt a tett elkövetője.

Az asszonyt a sörétek bal oldalán találták s néhány szem mélyen behatolt bal karjába, azonban mellét csak surolták a sörétszemek, úgy, hogy a lövésnek veszedelmesebb

következményei nem lettek, sebei husz nap alatt begyógyultak, de a törvényszéki orvos véleménye szerint, ha a karba furódó sörétek a mellett találják, elég erősek voltak arra, hogy a szivig hatolva, halált okozzanak.

Schneider a mai végtárgyaláson töredelmesen beismert mindent, azt is, hogy előre elhatározta neje lelövését, a törvényszék azonban, az enyhítő körülmények figyelembe vételével, csak másfél évi börtönbüntetést mért reá, melyből a vizsgálati fogság által két hónap kitöltöttnek veendő lenne. A vádlott megfeleltette az ítéletet, melynek súlyosbitásáért az ügyész is felebbezett.

§ Csaló cselédleány. Decembertől január tizenötödikéig Babics Mihály, ítélőtáblai bírónál volt szolgálatban Pinc Teréz cselédleány s ezen idő alatt füstölés céljából disznóhúst és hurkát küldötték vele a henteshez. Januárban elbocsátották a szolgálatból s valomása szerint olyan nyomorba jutott, hogy nem volt mit ennie és ekkor elment ahhoz a henteshez, kihez előzőleg a husokat vitte és azt mondván, hogy még mindig a Babicsék szolgálatában van, elkért hat pár hurkát, egy forint nyolcvan krajcár értékben, úgy, mintha azért szolgálatadói küldték volna, de természetesen az így szerzett élelmiszereket saját céljaira fordította.

Később Babicsék ujonnan fogadott cselédjüket küldötték husért a henteshez, s ekkor kiderülvén a csalás, feljelentést tettek Pinc Teréz ellen, a kárösszeget nem követelve ugyan, de megbüntetését igen. A bíróság két

heti elzárásra és további két napi elzárásra átváltoztatható tíz forint pénzbüntetésre ítélte a csaló leányt, ki felebbezett az ítélet ellen, valamint a kir. ügyész is, annak súlyosbitását kérve.

§ Az új rend a pécsi járásbíró-ságnál. A kir. járásbíró-ságoknál május hó 1-én életbe lépendő lajstromrendszer által igényelt új ügybeosztás s az eddigi iktató és kiadóhivatalok megszüntetése mellett a jegyzői irodák megalakítása következőkép történt:

A) Birói ügybeosztás.

1. Rásky Mihály kir. járásbíró munkaköréhez tartoznak: a) Elnöki ügyek. El. lajstrom. b) Örökösödési ügyek. Ö. és Öb. lajstrom. c) Ügybeosztási könyv vezetése. d) Örökösödési ügyekben a kir. közjegyzőknek adott megbízói jegyzék vezetése. e) Végrendeletek őrzése, kezelése. f) Halálesetfelvételek és a havi kimutatások betérjesztésének ellenőrzése. g) Elnöki és birói letétnaplók vezetése. h) Végrehajtók könyveinek évnegyedes vizsgálata. i) Bünygyi költségek kezelése. k) Pénzbüntetés kezelése és havonkinti beszállítása. l) Szabadság és betegségi jegyzék kezelése. m) Kiküldetések jegyzékének vezetése. n) Évi tevékenységi kimutatás összeállítása.

2. Dr. Zánkay Aladár járásbíró munkaköréhez tartozik: a) Sommás perek lajstroma. Sp. I. A—G.-ig. — Ide tartoznak az idézés nélküli tárgyalásra megjelenő felek sommás perei is A—G.-ig. — b) Végrehajtási ügyek lajstroma. V. I. A—G.-ig.

3. Marjovszky István albiró munkaköréhez tartoznak: a) Sommás perek lajstroma. Sp. II. H—L.-ig. — Ide tartoznak az idézés nélküli tárgyalásra megjelenő felek sommás perei is H—L.-ig. — b) Végrehajtási ügyek lajstroma. V. II. H—L.-ig.

Ez a gondolat egyszerre megszakította reflexióit.

— Ki tudja! Nathaliának most már, mikor egyik lábával a sirban van, nincs mitől félnie. Hisz eleget fenyegetett ez az asszony, ki oly félelmesen tudja magát megboszulni. Lehet, igen, tőle minden lehet, önmagát árulta el, hogy elárulja Iván fiának, hogy . . .

Akkor tehát ő tudná, hogy én tudtam atyja ártatlanságát s mégsem fedeztem fel az igazat . . . De ha Komanoff Pierre ezt tudná, egyenesen hozzám jött volna, engem kérdeni meg . . . akkor volna magyarázata találkozásunknak itt Velencében, mert ha tudja a titkot, csak rövid ideje tudhatja. Azonkívül Ivanovits Pierre Velencében szabadon érintkezhet Vorovits gróffal, amit Pétervárott semmi esetre sem engednének meg az összeesküvő fiának. És — csak egy mozdulat — azonnal fogságba ejthetném, ugyanoda leküldhetném. Ezt tudta ő. Értem tehát, miért sietett ide, amint megtudta, hogy Vorovits Mihály Velencében van. De miért hallgat? Mit tesz? Mire vár? Miért jön ő — ahelyett, hogy engem számadásra hívna atyja száműzetéseért és haláláért — Vorovits Mihályhoz, csak az estélyekre, ünnepélyekre? Miért hívja őt a magáéra? Ha tényleg van valami titok, ebben rejlik a kulcsa. Igen, ösztönöm helyesen árulta el, hogy ez ember és én között van valami.

Gondolkozott néhány pillanatig, aztán türelmetlen mozdulatot tett.

— Csakugyan az volna a dologban? A hercegnő oly határozottsággal állítja — és az sokat megmagyarázna, sokat felderítene! Nem, mindent felderítene!

A tényeket tehát úgy magyarázhatom meg magamnak: Nathalia beszélt. Ő tudja tehát, hogy teljes tudatá-

ban atyja ártatlanságának, hallgattam — s engedtem befejezni a szibériai megsemmisítést. Első indulata, örületes felháborodásban, Vorovits Mihályt felkeresni. Megtudja, hogy ez Velencében van. Annál jobb, gondolja, mert olasz földön nincs hatalma felettem. De akár itt, akár ott, az orosz rendőrség mindenható főnökét nem lehet csak úgy megrohanni. Be kell várnia az órát. A Komanoffok duszgazdagok, vesz tehát egy palotát Velencében, egy móddal több, hogy egész Velencét játékába vonja. Megjön, de előbb ki kell tanulni a harcteret. Ajánlólevelekkel látta el magát, az egész Canale Grande kitarja ajtait Chypre Montaigout marquisnak, a francia nemesség legrégebb sarjának. Első látogatását Mentana hercegnőnél teszi, tudja, hogy ott találkozik Vorovitsal. Rátalál — de egyidejűleg meglátja a gyermeket és itt — itt rejlik a titok. A gyermek oly bájos! És épen úgy, mint az én szenvedélyem Nathalia iránt elnémitá a baráti érzést — úgy feledteté el Komanoff szerelme, hogy azért jött Velencébe, hogy Vorovitsot kikezdje és megölje. Amit én »vad visszaovnulás, titokzatos viselkedés«-nek neveztem, lefegyverzett szive benső ellenállása volt.

Mily küzdelmeken kellett keresztül mennie! Igen, ugyanazokon, melyek annyi éjszakán át nyitva tarták az én szememet; ugyanazok, melyek nekem a tanácsot adták, Nathaliát elűzni. De másnap reggel fellázadt a szívem azon, hogy csókjait nélkülözöm kell.

És a vége, a morálja mindennek? Óh, az nem kétséges, különösen, ha a gyermek osztja Komanoff szerelmét. Épen tizenegyet üt. Mielőtt egy óra elmúlna, Nadia táncolni fog — bizonyára vele. Egy keringő — és tudni fogom, mihez tartsam magam. Ha szereti a leányt s a

4. Dr. Obetkó Dezső albiró munkaköre: a) Sommás perek lajstroma. Sp. III. M—R.-ig. — Ide tartoznak az idézés nélküli tárgyalásra megjelenő felek sommás perei is M—R.-ig. b) Végrehajtási ügyek lajstroma. V. III. M—R.-ig. c) Anyakönyvi ügyek A) lajstroma. d) Polgári ügyekben érkező megkeresések M) lajstrom. e) Lakbérleti ügyek L) lajstroma. f) Polgári vegyes ügyek Pv.) lajstrom.

5. Dr. Gyenes József albiró munkaköre: a) Sommás perek lajstroma. Sp. IV. S—Z.-ig. — Ide tartoznak az idézés nélküli tárgyalásra megjelenő felek sommás perei is S—Z.-ig. b) Végrehajtási ügyek lajstroma. V. IV. S—Z.-ig.

6. Az üresedésben levő albirói állásra kinevezendő albiró munkaköre: a) Vetségi és kihágási ügyek B) lajstrom. b) Büntető ügyekre vonatkozó megkeresések Bm. lajstrom. c) Büntető vegyes ügyek Bv. lajstrom. d) Egyezségi ügyek Eg. lajstrom. e) Fizetési meghagyási ügyek Fk. és Fm. lajstrom. f) Szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok, valamint büntető ügyekben szóbeli fejelentések felvétele.

B.) Jegyzői irodák alakítása és munkabeosztása.

Felállítatik 6 jegyzői iroda és egy közös járásbirósági iroda.

Az I-ső számú irodába dr. Zánkay Aladár járásbíró mellé, az ennek munkaköréhez utalt ügycsoportokban teljesítendő ügykezelési teendők ellátására kirendeltetik Frank Hugó irnok, ennek állandó helyetteseül Kertvélesy József irnok.

A II. számú jegyzői irodába Marjovszky István albiró mellé, az ennek munkakörébe vágó kezelési teendők ellátására kirendeltetik Kertvélesy József irnok, ennek állandó helyetteseül Frank Hugó irnok.

A III. számú jegyzői irodába Dr. Obetkó Dezső albiró mellé kezelőül Hillebrand Mátyás irnok, ennek helyetteseül Neischl Géza díjnok.

A IV. számú jegyzői irodába Gyenes József albiró mellé kezelőül Szilágyi Ferenc irnok, ennek helyetteseül Ignác József irnok.

Az V. számú jegyzői irodába az üresedésben levő albirói állásra kinevezendő albiró mellé kezelőül ideiglenesen az irnoki létszám szaporításáig Neischl Géza díjnok, ennek állandó helyetteseül Hillebrand Mátyás irnok.

A VI. számú jegyzői irodába Rásky Mihály kir. járásbíró mellé kezelőül Ignác József irnok, ennek állandó helyetteseül Szilágyi Ferenc irnok rendeltetik ki.

A közös járásbirósági iroda vezetőjeül Nemec Kálmán irnok rendeltetik ki és mellé segédekül a díjnoki személyzet osztatik be.

A közös járásbirósági iroda ügyköréhez fognak tartozni a járásbirósági ügyviteli szabályok 18, 19, 51, 60, 62, 63, 65 és 96 §§-ban körülírt teendők és az irattár kezelése is.

Az egyezségi eljárásra és fizetési meghagyásra vonatkozó, ugy a szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok felvételére, valamint büntető ügyekben a szóbeli fejelentések felvételére, valamint az idézés nélküli tárgyalásra való megjelenésre a hét szerda és szombat napjainak d. e. 9—12 órai tűzetnek ki.

A jegyzői irodák a felek és képviselőik részére ügybeadás és értesítésadás végett naponta d. e. 8—9-ig és d. u. 2—3 óráig, ünnep és vasárnapon d. e. 9—10 óráig vannak nyitva. Ezen időn kívül a beadványok a gyűjtő szekrénybe helyezendők.

A gyűjtő szekrény kiürittetik: köznapokon d. e. 11 órakor, d. u. 4 órakor, ünnep és vasárnapokon d. e. 10 órakor.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Tekintetes Szerkesztő Ur! A „Pécsi Figyelő“ f. é. április hó 19-diki számában a városi közgyűlés tárgyairól hozott közleményében tévedésből az foglaltatik, hogy a városi bolti cikkek beszerzése tárgyában beadott

felebezésem indoka az lett volna, mintha a gazdasági bizottságban megbízhatóságom lett volna megtámadva. Ez azonban tévedés. Mert ilyenemű megtámadás ellen köztudomás szerint, nem felebbezés útján kell orvoslást találni: hanem egyéb módon. Felebbezésem indoka tehát nem ezen nem létező támadás volt, hanem egyedül és kizárólag a közérdek megóvása azért, mert a fenforgó esetben (gyakran máskor is) a torony alatti szobákban a különböző közszükségletek körül más elveket hangoztattak, mint a milyeneket a gyakorlatban követtek. Ha gazdálkodási elvként tűzetett ki az árlejtési eljárás, ugy akkor az legyen is az, nem pedig „Potemkiáda“. Ilyen helytelen eljárásnak nyilvánosságra hozatalára láttam jónak felebbezésem benyújtását, és mert tényleg nem reflektálok az ajánlottam olcsóbb szállítás elnyerésére: tartottam szükségesnek céloom elérte után felebbezésem visszavonását.

Kérem sziveskedjék jelen helyreigazító soraimat közérdek felett örökös becses lapjában közölni.

Pécs, 1898. április hó 20 án.

kitünő tisztelettel

Eizer János
városi bizottsági tag.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a kereskedelmi- és pénzügyminiszter 18 új törvényjavaslatot terjesztettek az országgyűlés színe elé. Ez új törvényjavaslatok a következők:

1. a kiegyezés megújítására vonatkozó javaslat;
2. a 80 millió bankadósság részbeni törlesztésére vonatkozó javaslat;
3. törvényjavaslat a bankkegyezmény megújításáról;
4. törvényjavaslat a koronaértékben való számításról;
5. a vasuti üzemre vonatkozó javaslat;
6. a fogyasztási adók átutalására vonatkozó javaslat;
7. a szesz, sör és ásványolaj-adó módosításáról szóló törvényjavaslat;
8. a részvénytársaságok viszonzosságáról szóló javaslat;
9. a vám- és kereskedelmi szövetség megújítására vonatkozó törvényjavaslat.

S még kilenc kevésbé fontos új törvényjavaslat.

A miniszterek a javaslatoknak részben a pénzügyi, részben a közgazdasági és közlekedésügyi bizottság elé utasítását kérték.

Olay Lajos megbotráncolásának ad kifejezést a javasolt eljárás felett. Nem tudja, mit gondoljon a kormány hazafiságáról, a mely ily fontos javaslatokat bizottsághoz akar utasítani, anélkül, hogy a képviselők alaposan ismernék. Indítványozza, hogy a most betervezett javaslatokat az osztályokhoz utasítsák s e fölött névszerint szavazzanak, még pedig holnap.

Rátkay László pártolja Olay javaslatát, Bánffy pedig ellenzi. Mire Szilágyi elnök a szavazást a holnapi napra rendeli el.

A kongrua-javaslatához Mezei Mór és Molnár János szóltak.

Végül Rohoncy Gedeon interpellált a buza-termés ügyében, mire Darányi miniszter nyomban megadta a feleletet.

TÁVIRATOK.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridból írják, hogy holnap a spanyol amerikai nagykövet elhagyja Washington, a madridi amerikai nagykövet pedig Madridot. Ez a diplomáciai összeköttetés megszakítását jelenti. Mac Kinley aláírta a kongresszus közös határozatát; a minisztertanács ma állapítja meg, mely határidőn belül kell elfogadnia Spanyolországnak az ultimátumot. A határidő valószínűleg 48 óra lesz. Hír szerint Mac Kinley rendelkezésére kétmillió főnyi hadsereg bocsájtatik.

— **Dreyfus életmódja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy hollandi hajó szakácsa beszéli, hogy látta a fogoly Dreyfust az Ördög-szigeten. Dreyfus rendes életet él; reggel a tengerparton sétál, a mikor katonák kísérik. Kezeire ilyenkor hosszú kötél van erősítve, melynek végét szuronyos katonák tartják, nehogy a tengerbe ugorjék. Senkivel sem szabad beszélnie, élelmezése azonban rendes ételekből áll.

— **Megszökött Don Juan.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sztáray Tibor gróf, kit Sztáray János gróf meggyilkolásával gyanúsítottak s akit másrészt anyja nevére elkövetett váltóhamisításért elfogtak, mikor Amerikából visszatért, de utóbb ezer forint kaució mellett szabadlábra helyeztek, itt hagyva a kauciót Amerikába vitorlázott. Szökésében egy bécsi előkelő főhivatalnok szép felesége segítette, kivel azelőtt benső viszonya volt. Ez most több ezer forint utiköltséget adott az ifjú grófnak, kit Amerikában vár a másik szeretője. Ez a másik szerető azonban csak egy szegény amerikai miss.

Nyilt-tér. *)

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY
Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyógyszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.
Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad a gyógyhely igazgatósága Gleichenbergben.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Különbéle jókarban levő

butorok és házberendezési tárgyak

elköltözés végett olcsón kaphatók Pécsen,

Indóház-utca 23. sz. alatt.

Férfi és gyermek

ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsett,

Király-utca; bazár épület.

A szókei 56. sz. betétben felvett

2/4 telek

eladó; az ingatlanhoz tartozik

egy hold erdő,

2 hold legelő-erdő

és

2 hold szőlő.

Bővebb felvilágosítást Dr. Lauber
Rezső ügyvéd ad.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy f. 1898. évi április 1-én a fereőcziek-u. 36. sz. a. levő

fényképészeti műtermemet

átvettem.

Miután abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy csinos kivitelű, tartós képek pontos, gyors és mérsékelt árak melletti elkészítésére vállalkozhatom, aziránt esedezem a n. é. közönséghez, miszerint engem n. b. látogatásukkal minél számosabban szerencsétetni méltóztatnék.

Magamat becses pártfogásukba ajánlva, maradtam

mély tisztelettel
Marton István
fényképész.

Egy 13-14 éves, jó házból való fiu tanonczul három évre felvétetik.

8355. sz.

1898.

HIRDETMÉNY.

A Pécs városi közkórháznak 1898. évi június hó 1-től 1899. évi december hó 31-éig szükséges

tejszállítása

íránt zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés hirdettetik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen szállításra vállalkoznak, hogy **50 frt** bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb 1898. évi május hó 4-én déli 12 óráig** a városi polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett **1898. évi május hó 5-én délelőtt 9 órakor** a város gazd. tanács-teremben tartandó nyilvános árverésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek kórház gondnoknál betekintheők.

Pécs, 1898. április hó 19-én

A város Tanácsa.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona	
Kézpénzben fizetendő	1	Jutalom	600000
	1	nyer. á	400000
	1	" "	200000
	2	" "	100000
	1	" "	90000
	1	" "	80000
	1	" "	70000
	2	" "	60000
	1	" "	40000
	3	" "	30000
	1	" "	25000
	2	" "	20000
	3	" "	15000
	31	" "	10000
	67	" "	5000
	3	" "	3000
	432	" "	2000
	763	" "	1000
	1238	" "	500
	90	" "	300
81700	" "	200	
3900	" "	170	
4900	" "	130	
50	" "	100	
8900	" "	80	
2900	" "	40	

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltnak ki.

A második nagy magy. kir. osztály-sorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, a mint már általánosan ismeretes, **óriásiak.**

Szives mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti árban** és pedig: egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet **6. — frt**

> fél " " " " 3. — "
> negyed " " " " 1. 50 "
> nyolczad " " " " —. 75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előlege beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főáruadánknak az I. magy. kir. osztály-sorsjátékban, amennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) **100,000, 30,000, 5000,** valamint számos **2000, 1000, 500,** és **300** koronás nyereményt nyertek főáruadánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennél fogva a II. m. kir. osztály-sorsjáték 1-ső húzásához a megrendeléseket **mielőbb hozzánk juttatni.** Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első oszt. sorsjegyek elkelnék; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első oszt. húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhattük.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz **mielőbb,** mindenestre azonban **legkésőbb**

április hó 29-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközölését.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztály-sorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.